

30. November 1918, og Ministeriet udstedte, efter at der var opnaaet Tilslutning fra Rigsdagens Samarbejdsudvalg, Lovanordning af 20. Marts 1945 med Gyldighed for Tiden 1. April—30. September 1945.

Ved § 1 i Lovanordningen forhøjedes Arbejdsfordelingsgodtgørelsen, der i Henhold til Arbejdsfordelingslovens Bestemmelser hidtil var ydet med Beløb svarende til den daglige Understøttelse i Henhold til Arbejdsløshedsloven, til et Beløb, der svarer til $\frac{4}{5}$ af den gennemsnitlige daglige Arbejdsindtægt inden for vedkommende Fag eller Faggruppe.

Ved § 3 forhøjedes de gældende Dagpengesatser i de anerkendte Arbejdsløsheds-kasser med 20 pCt. og Børnetillæggene med 20 Øre pr. Barn, hvorhos der blev skabt Hjemmel for at yde en nærmere angiven Huslejhjælp, dog at den samlede daglige Understøttelse ikke maa overstige $\frac{4}{5}$ af den gennemsnitlige Arbejdsfortjeneste pr. Dag inden for vedkommende Fag eller Faggruppe.

De i § 3 omhandlede Tillæg m. v. refunderes Kasserne fuldt ud af Statskassen, der endelig afholder disse Udgifter.

I §§ 2 og 4 er der fastsat Bestemmelser om Godtgørelsens eller Understøttelsens Nedsættelse, hvor det drejer sig om Hjælp til samlevende Ægtefæller eller til den ene af to samlevende Ægtefæller, naar den anden Ægtefælle har Arbejde.

Endelig er der ved § 7, Stk. 1, givet Kasserne Adgang til at aabne Fortsættelseskasserne for Udbetaling, uanset om de sæd-

vanlige Betingelser herfor er til Stede, hvorhos der ifølge § 7, Stk. 2, kan ydes Fortsættelseshjælp i indtil 70 Dage ud over det i Vedtægten fastsatte aarlige Dageantal.

Ved Lov Nr. 285 af 18. Juni 1945 er Lovanordningen opretholdt som Lov for sin Gyldighedsperiode, det vil sige til den 1. Oktober 1945, hvorhos Bestemmelsen i § 7, Stk. 2, er udvidet saaledes, at de i Bestemmelsen omhandlede 70 Dages Fortsættelseshjælp ogsaa kan ydes til Medlemmer, hvis Ret til Understøttelse er bortfaldet, enten fordi de har opbrugt det i Kassens Vedtægt fastsatte 3, 4 eller 5 aarige Maksimum for Understøttelse, eller fordi de ikke har haft Arbejde i det i Arbejdsløshedslovens § 15, Stk. 5—6, foreskrevne Omfang.

Gyldigheden af Lovanordning af 20. Marts 1945 og Lov af 18. Juni 1945 udløber som nævnt den 30. September 1945. Da de Forhold, der i Foraaret førte til de ved Lovanordningen gennemførte Ændringer i Arbejdsløshedsunderstøttelsen og Arbejdsfordelingsgodtgørelsen, stadig i alt væsentligt er til Stede, stiller man Forslag om en Forlængelse indtil videre af den ved den nævnte Lovanordning fastsatte Ordning, saaledes at det dog udtrykkelig fastsættes, at Ordningen vil være at forelægge Rigsdagen til Revision inden 15. December 1945. Det bliver efter Forslaget herved overladt den af Valget fremgaaede Rigsdag at træffe endelig Afgørelse af, efter hvilke Retningslinier Arbejdsløshedsunderstøttelsen og Arbejdsfordelingsgodtgørelsen fremtidig bør fastsættes.